Föränderliga färgfält som lockar

Helen Korpak | Hufvudstadsbladet | 2018

SVENSKA - ORIGINALTEXT

Två år har förflutit sedan Juan Kasaris senaste soloutställning i Helsingfors. 2016 ställde Kasari ut på Sinne, denna gång visas helheten In Transition på närliggande MUU. Sinne är större, luftigare och ljusare än MUU, men Kasaris verk gör sig nästan bättre i detta lite mindre galleri. Kanske det också handlar om utveckling: Kasari känns mer autonom än tidigare, säkrare och mognare.

Radikala förändringar är det inte fråga om, men i In Transition får betraktare bekanta sig med en konstnär som verkligen hittat sitt uttryckssätt.

I Kasaris konstnärskap spelar färger en central roll. Färgerna utgör motiv, frågeställningar, svar. Det finns många sätt att tolka användningen: ett färgteoretiskt perspektiv, ett färgpsykologiskt perspektiv, ett rent estetiskt perspektiv. Alla dessa olika perspektiv samexisterar; skalar man bort ett tolkningssätt finns det alltid ett annat under.

In Transition består av fem verk som tillsammans bildar en enhetlig installation vars främsta komponent är videoprojektion. Kasari fokuserar på projektorn som ljuskälla snarare än förmedlare av en rörlig bild. Hans videoprojektioner är helt enkelt färgade ljusfält, välkoreograferade och föränderliga.

Närmast till hands ligger att dra paralleller till minimalistiska ljuskonstnärer som James Turrell eller Dan Flavin. Kasaris projektioner är dock mindre tredimensionella än Turrells och Flavins ljusskulpturer, och i hans verk känns även den tvådimensionella geometriska abstrakta konsten starkt närvarande. Piet Mondrians målningar är en självklar inspiration, men tankarna går också till nutida konstnärer som den inhemska fotografen Niko Luoma.

Luomas metod är inte helt olik Kasaris: i den ingår också skapandet av abstrakta och överlappande färgfält med hjälp av ljus. Metoden är dock mer levande och spänstig i Kasaris projektioner, i vilka ljuset och färgerna lever.

Digitala färger

Från sina experiment med färger har Kasari nästan helt raderat färgpigmentens betydelse. Hans färger är digitala, och när olika projektioner överlappar varandra och nya färger skapas uppstår en kombination av sanning och illusion. Man kan ställa sig i projektorns ljuskägla och bli uppslukad av färgen, men den går inte att greppa, den är för flyktig. Att röra sig i rummet skapar givetvis skuggor, något som utgör en ytterligare aspekt i installationen.

Än är det en abstrakt, geometrisk och ganska platt värld, än ett färgfyllt rum med mörka varelser på väggarna.

Återkommande i In Transition är den moderna tryckkonstens primärfärger: cyan, magenta och gult. Det är otroligt konkreta färger som finns i varenda färgskrivare och tryckeri världen runt: den moderna världens motsvarighet till Mondrians röda, blåa och gula.

I det bakre rummet hamnar färgerna i skymundan i och med ett loopande ljudspår bestående av en engelskspråkig monolog, kort och drömlik. Mellan de båda högtalarna står en skulptur av plexiglas och ljusrör. Den kunde gärna ha fått vara lite större, och tankarna går ofrånkomligen till frågan om budget. Ingen kan skapa konst ur intet. Turrell och Flavin har haft stora resurser och fantastiska lokaler till sitt förfogande när de skapat sina mest kända verk.

Inte heller Olafur Eliasson har i sina ljus- och färgbaserade verk sparat på krutet. Hur många intressanta installationer skulle inte Kasari kunna skapa ifall han fick liknande hisnande möjligheter? På basen av In Transition vill man gärna se mera och större. Förhoppningsvis kan man i framtiden få se Kasaris verk i något rejält tilltaget utrymme på ett museum, utfört utan ekonomiska begränsningar.

Helen Korpak

ENGLISH TRANSLATION

Two years have passed since Juan Kasari's previous solo exhibition in Helsinki. In 2016 Kasari exhibited at Sinne; this time the ensemble In Transition is shown at the nearby MUU Gallery. Sinne is larger, airier and brighter than MUU, yet Kasari's works may be even better suited to this somewhat smaller gallery. Perhaps this is also a matter of development: Kasari appears more autonomous than before, more confident and mature.

There are no radical changes, but In Transition introduces viewers to an artist who has truly found his mode of expression.

Colour plays a central role in Kasari's artistic practice. Colours constitute subjects, questions and answers. Their use can be interpreted in many ways: through colour theory, colour psychology or a purely aesthetic perspective. All these perspectives coexist; whenever one layer of interpretation is removed, another remains beneath it.

In Transition consists of five works that together form a coherent installation whose principal component is video projection. Kasari focuses on the projector as a source of light rather than as a vehicle for moving images. His video projections are simply coloured fields of light, carefully choreographed and continuously changing.

The most immediate parallels are with minimalist light artists such as James Turrell and Dan Flavin. Kasari's projections are less three-dimensional than Turrell's and Flavin's light sculptures, however, and two-dimensional geometric abstraction is also strongly present. Piet Mondrian's paintings are an evident source of inspiration, while the work also brings to mind contemporary artists such as the Finnish photographer Niko Luoma.

Luoma's method is not entirely unlike Kasari's: it too involves producing abstract, overlapping fields of colour through light. Yet in Kasari's projections the method is more animated and supple; the light and colours seem alive.

Digital Colours

Through his experiments with colour, Kasari has almost entirely erased the significance of pigment. His colours are digital, and when projections overlap and produce new colours, truth and illusion are combined. One can stand within the projector's beam and be engulfed by colour, but colour cannot be grasped; it is too fleeting. Moving through the room naturally creates shadows, adding another dimension to the installation.

At one moment the world is abstract, geometric and relatively flat; at another it becomes a room saturated with colour and inhabited by dark figures on the walls.

The primary colours of modern printing recur throughout In Transition: cyan, magenta and yellow. They are remarkably concrete colours, found in every colour printer and printing house around the world - the modern equivalents of Mondrian's red, blue and yellow.

In the rear room, colour recedes as a short, dreamlike English-language monologue plays on a loop. Between the two loudspeakers stands a sculpture made of acrylic glass and fluorescent tubes. It could well have been larger, inevitably raising the question of budget. No one can create art out of nothing. Turrell and Flavin had substantial resources and extraordinary spaces at their disposal when creating their best-known works.

Nor has Olafur Eliasson held back in his works based on light and colour. How many compelling installations might Kasari create if given similarly breathtaking possibilities? On the basis of In Transition, one would like to see more - and on a larger scale. Hopefully, Kasari's work will one day be presented in a generously proportioned museum space, without financial limitations.

Helen Korpak

English translation prepared for this publication.